

Врш ДЕТИЊСТВА

Година IX • Број 14 • 16. мај 2005.

Верујем

Моја земља пропасти неће.
Из смрти за слободу
слобода увек ниче,
као што из цветног семена
мора нићи цвеће,
и као што се из гнезда
увек излеже птиче.

Моја земља је научила да пати,
мученица је одувек била,
одувек комадана;
она зна, једног дана
опет ће постојати;
већ је размахнула крила.

Десанка Максимовић (1898 - 1993)

Уместо речи уредника, песма за песникињу:

Драга, снажна, вечна,
Ехо речи њене је свуда.
Славна дама са шеширом!
Анђео је чувар и добра вила,
Најлепша, најлепша љубав
Коју је Бранковина родила,
А песма до неба извила.

Мисао њена је тако чиста,
А она тражи помиловање
Као да је необично кротка!
Сања и слуги снеге,
И чистоту душе речима слика!
Молим за њу!
Опроштај тражим!
Велика дела само је чинила,
Искрену љубав и реч је хтела.
Ћутим, знам није зрешила.

Александра Маричић, VIII₂

Лист ученика
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
"ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ"
Горњи Милановац

Директор
Радмило Прокић

Уређују:
Емина Ђурић
Горан Савић
Никола Масловара
и
редакција коју чине
ученици наше школе

Рачунарска обрада:
Ненад Радовановић

Штампа:
СЗТР "ПОЛИГРАФ +"
Горњи Милановац

Десанка

На зиду слика у једној школи
године и дане тужно броји.
Десанка са нама није више,
сада нема ко више слике да нам пише.

Отишла је заувек
у земљу сна, земљу туге,
али нам и даље поклања песме
у виду кише, у виду дуге.

У књигама о животу њеном
осмех диван са слике блиста,
док из сваке песме њене
извири душа, добра и чиста.
Јована Стековић, VIII₂

Никола Симоновић, VI₃

Сећање

Дивно мајско јутро плови у сусрет дану.
Дан, значајан у месецу мају за ученике школе, која
носи име познате песникиње.

Дан осветљава стазе детињства,
младости према Бранковини, месту где је
рођена Десанка. Да, то је песникиња,
вечите среће и радости света, са
шеширићем и осмехом на лицу.
Њена домовина је била радост
живота, у којој је срећно
проводила детињство и с
љубављу писала о свему.
Она нас је поздрављала
умиљато и сваком од нас
уливала расположење и осмех
среће, што је и њу чинило младом и
срећном. Писала је срцем, душом и
великом љубављу према свом народу и
домовини. Са њених усана, низали су се
стихови лепоте, детињства, младости, живота и
судбине људи по којима је сви радо памте.

Краљица српске поезије, "богиња" и
"светица", неуморна плетисанка, умела је свакога
да разуме, да се диви, да саосећа са болима душе

деце и људи. Она је инспирација за нас младе;
богатство њених дела остаје у трајном сећању.

На раскршћу детињства и младости, ума и
душе, често мислим о њој. То ми помаже да
одрастем, стварам, слутим и волим уместо
Десанке. Својим песмама често је и
тужним људима измамљивала осмехе, а
намргођено лице би постајало
радосно и ведро. Некад су и
кристалне сузе морале да
потекну због песама Крвава
бајка, Мајке оптужују, Србија
се буди...

Она је отишла, а дела остају
да живе. Она нас уче и усмеравају да
наш живот продужимо новим делима,
која ће проговорити и дати нам снагу за
нека нова пролећа, расцветане ливаде и
цвркоте птица.

Волела бих да овог шеснаестог маја, наша
Десанка трчи с нама "испод свода плава, док све
зататке не посвршава".

Ивана Ђорђевић, VIII₁

Desanka Maksimovic

Desanka Maksimovic, a well-known contemporary Yugoslav writer and poetess was born in Rabrovica in 1898. She was the eldest child in a school teachers family. She attended primary school in Brankovina, grammar school in Valjevo and Belgrade University. After that she worked as a secondary school teacher in Obrenovac, Dubrovnik and Belgrade. She was the only one person in Serbia which one got her own monument during her life. She still looking under her big hat at patriotic souls.

Her poetry was about love for people, love for country, for natural ... for all goodness on earth.

"No, stay away from me! I want
To see you and need you from the distance.
'Cause hapiness is nice yust until
We wait, until it gives sine of love."

By Bojana Petrović, VIII₁

"Пустите децу нека долазе мени"

"У почетку беше Реч, и реч беше у Бога..." и та реч дође међу нас.

Након четири године од повратка речи Божије, међу школске предмете, можемо са задовољством приметити да велики број ђака са великом љубављу и жељом усваја нова знања о својој вери, православним обичајима и Богу. Са великом радошћу примећује се и жеља родитеља да своју децу образују, како у класичном, тако и у верском погледу.

Циљ православне веронауке је исти и непромењен већ две хиљаде година, али начин преношења и стицања знања се разликује и мења зависно од времена и прилика.

За данашњи метод и циљ наставе православне веронауке са сигурношћу можемо рећи да је модеран и прилагођен, како времену у којем живимо, тако и узрасту и интересовањима ученика који се определе за похађање верске наставе.

Као примарни циљ верске наставе, поставља се стицање елементарног знања о Богу, као и развијање осећања љубави и захвалности према Богу. Такође, посвећује се и велика пажња

развијању другарске љубави, толеранције, искренности...

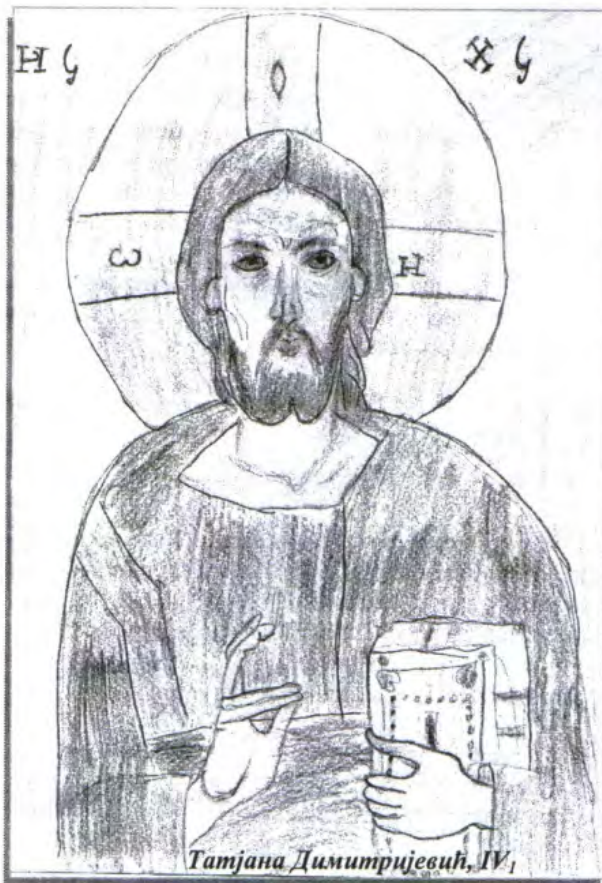
Поред моралног и етичког образовања, православна веронаука ђаке упознаје са историјом и обичајима свог, али и других народа; уско је повезана са филозофијом, историјом уметности, књижевношћу и свим гранама образовног система, те ђацима пружа широко и свеобухватно образовање.

Узевши све ово у обзир, можемо рећи да је крајњи циљ веронауке да децу свестрано образује и упуту их на животни пут, на којем ће служити Богу на славу, родитељима својим на радост, а цркви и отаџбини својој на корист.

"Доношаху му дјецу да их се дотакне, а ученици забрањиваху онима што их доношаху. А видјевши Исус узнегодова и рече им: **"ПУСТИТЕ ДЕЦУ НЕКА ДОЛАЗЕ МЕНИ И НЕ БРАНИТЕ ИМ, ЈЕР ЈЕ ТАКВИХ ЦАРСТВО БОЖИЈЕ"**.

(Јеванђеље по Марку, 10 гл. 13 – 16 стиха)
приредио Никола Гавриловић, вероучитељ

Зашто ми се допада веронаука

Веронаука је час, али не обичан. Вероучитељ нас учи о Исусу Христу и Господу Богу.

На часу веронауке, вероучитељ прича о хришћанима и о хришћанској вери. Час веронауке је забаван, јер све што се исприча, брзо се запамти, као да је бајка. Многе детаље смо научили о вери, а поред учења, имамо времена и за игру. Научили смо богослужбена места, службу у цркви, десет Божијих заповести, како се обавља крштење, молитва и још пуно тога.

О мојој вери, о мом постојању и о хришћанству, могла сам да сазнам само на часу веронауке. Моја жеља је да још детаљније упознам православље.

Јелена Мамић, IV₃

Исусе, благослови нас,
јер Ти си за нас спас.

Ми Те волимо,
и за здравље ти се молимо.

Помози да буде слоге,
и спаси невернике многе.

Помози да буде здравља,
и да буде славља!

Тијана Шевић, III₂

Час толеранције

Љубав и толеранција

Сваки човек током живота наиђе на проблеме које треба решити на најбезболнији начин. Како их решити? Постоји више мирних и безопасних начина, али и тежих начина да се ти проблеми реше, а постоји и низ начина који су неприхватљиви, болни и нељудски!

Зато, покажите ко сте, какав вам је карактер и одаберите прави начин. Знамо да нико од вас не жели да после једног учињеног корака, који сте случајно или намерно урадили, а урадили сте га погрешно, буде инспирација за подсмех или чак особа, за коју би неко желео да не постоји. Баш такве особе не размисле, па се касније кају и буду жртве оних који су много гори од њих. Сада се ви вероватно питате: "Па када има горих од мене, зашто бих се ја порављао". Е, па ту је суштина! Размислите, да ли желите да се поредите са онима који увек иду главом кроз зид, који не умеју да се бране речима, већ своју физичку снагу употребљавају за ствари у којима добра мисао може све да реши на миран и културан начин. Знате да ви не желите да будете као они. Ви, сви ви, треба да будете мирни, да мирне главе размислите о свему, јер у животу ће вас чекати много тежих одлука и момената, у којима ће вам бити потребна сталоженост и смиреност. Немојте бити насилни, немојте себи дозволити да вас једна реч узнемири и избаци из колосека, јер тај тренутак је најважнији, јер ако у том тренутку попустите, све ће вам бити лакше и већ сте на правом путу да постанете прави, толерантан човек. Наравно, и у љубави треба бити толерантан и не треба дозволити да љубав, ма колико она била у истом трену горка и слатка, помуги ваш разум и доведе вас у ситуацију да делуете непромишљено.

Будите толерантни, олакшајте и улепшајте себи и другима живот!

Маја и Наташа, VIII₃

А у , ш т о ј е ш к о л а з г о д н а !

Основни захтев за успешну сарадњу децјег вртића и школе у припремању деце за школу је да буде обострана и двосмерна; школа треба да буде припремљена да прихвати децу из вртића, исто колико и вртићи, да припреми децу за школу. Осим тога, сарадња треба да се одвија на свим нивоима, почев од директора вртића и школе, преко стручних служби, васпитача и учитеља, све до деце из вртића и ученика, а у њу, на посебан начин, треба да буду укључени и родитељи.

У четвртак 21. и петак 22. априла 2005. године, нашу школу су посетили предшколци из Децје установе "Сунце". Деца су имала прилику да се упознају са директором школе, учитељима и школским просторијама, а најзанимљивији део посете било је приказивање синхронизованог цртаног филма у медија холу.

Даља сарадња настављена је позивањем деце и родитеља преко локалног медија ТВ ГМ, на дружење под називом "Дан отворених врата", 25. априла 2005. године у 16 часова. Замишљено је да се деци на што прихватљивији и занимљивији начин представи школа. Ученици IV и V разреда, заједно са наставником Радишом Јовановићем и учитељима IV разреда, припремили су програм за предшколце "Ау, што је школа згодна!" Родитељи су упознати са радом школе, а имали су прилику и да питају све што их интересује у вези са

поласка деце у школу. После обиласка сале и других школских просторија у медија холу, деца су са одушевљењем одгледала цртани филм, служећи се слаткишима и соком.

Пошто је остварена одговарајућа повезаност предшколске установе и школе, онда се прелаз из предшколског у школско детињство неће јавити неочекивано и случајно, већ ће представљати солидну основу за даља постигнућа, како у школовању, тако и у животу.

Ученици и учитељи IV разреда

„Уништимо легла јаја губара“

Акција „Уништимо легла јаја губара“ трајала је од средине фебруара до средине априла 2005. године. Многи од наших ученика били су активни у сакупљању губара и без обзира на то што је губаре било немогуће уништити, дали су велики допринос у спречавању њиховог даљег ширења. Акција је завршена зато што су губари почели да се излежу и није их било могуће даље сузбијати.

С обзиром да је школа, у сарадњи са спонзорима, обезбедила вредне награде за најуспешније појединце и одељења, ученици су сакупили преко 500 тегли тј. око 400 кг ове штеточине. Овом акцијом координирао је наставник биологије Петар Илић, а најуспешнији појединци и одељења били су:

Једна од награда за најбољег појединца

Појединци:

1. Марко Ерић, VII₂ – 122 тегле
2. Милан Симић, VII₂ – 62 тегле
3. Никола Ерић, V₂ – 55 тегли
4. Данијела Павловић, V₃ – 44 тегле
5. Бојан Мерџанић, V₁ -35 тегли

Одељења:

1. VII₂ – разредни Емина Ђурић
2. V₂ – разредни Вера Илић
3. V₃ – разредни Горан Савић
4. V₁ – разредни Мирјана Минић
5. VI₁ – разредни Петар Илић

Интервјуисали смо Марка Ерића, најбољег учесника у овој акцији, који је сакупио 122 тегле и тиме је село Брђане очистио и заштитио од напасти.

Нада: Откуд ти толико амбиција да сакупљаш губаре?

Марко: Да бих заштитио шуме и воћњаке. За време зимског распуста инспирисао ме је снег, а изненадило ме је колико људи нису заинтересовани за сузбијање губара.

Нада: Да ли си их сам сакупљао или уз нечију помоћ?

Марко: Нисам их сакупљао сам, помагали су ми тата, брат и деда. Веома сам им захвалан што су ми помогли да бар мало очистимо наше шуме.

Нада: Да ли си све сакупио одједном или ти је требало више времена?

Марко: У почетку сам сакупио 11 тегли, а после сам доносио све више. Није лако сакупити 122 тегле.

Нада: Док си их сакупљао, да ли ти се чинило да их има толико да их је немогуће истребити?

Марко: Да, заиста ми се то чинило, али сам их ипак сакупљао даље. Желео сам да их се решим, да више не постоје, али то ми није успело, јер њих је било све више. Најгоре од свега је то што су се они излегли и ми ту, нажалост, више ништа не можемо учинити, већ се само можемо ослонити на авијацију.

Нада: Да ли си губаре сакупљао да би заштитио шуме или због награда које су биле обећане? (летовање у Буљарици)

Марко: Нисам знао да ћу добити ту награду, да ћу донети толики број тегли и да ће ме прогласити победником акције. Ја сам само хтео да заштитим шуме и желео бих да се захвалим на награди. Веома ми је драго и срећан сам због тога!

Нада Јоксимовић, VII₂

Биологија – такмичење

Вируси и бактерије надиру, али ту су наши млади биолози који имају своје методе у одбрани против тих малих, гадних напасти. Микроскоп, лупа и пинцета је њихово главно оружје, а сецирање жаба и извођење огледа на белим мишевима њихова омиљена занимација. Дарвин, Пастер, Левенкух и Флеминг су ништа наспрам наших неоткривених талената, наших нових нада, који у биолошком кабинету заводе ред међу бројним костурима, кишним глистама и препарираним птицама. Мозак у тегли формалдехида, кравље срце и језик, неког би можда уплашили, али не и Јелену Михаиловић – I место на општинском и III место на окружном, Милицу Илић – II место на општинском и Павла Маринковића, Наду Јоксимовић и Бојану Пршић – III место на општинском такмичењу у науци будућности. Они се најбоље сналазе међу хрпом папрати, кактуса и осталог дивљег растиња маштајући о томе да једнога дана укрштањем добију једну нову биљну или животињску врсту која ће се звати по њима.

Јелена Михаиловић, VIII₂

Ја знам ко сам

Ја знам ко сам,
по јунаштву предака мојих,
и по крви која струји мојим телом.

Ја знам ко сам,
по грубости и достојанствености,
и по мржњи према мом непријатељу.

Ја знам ко сам,
по цркви и манастиру,
које сам наследио од предака.

Ја знам ко сам:
ја сам брат Савин
и син Немањин.

Ја знам ко сам,
ја сам само потомак оних,
који су за моју земљу живот дали.

Сретен Новаковић, VI₂

Наслеђе

Поносна сам на своје далеке претке, јер су се борили за државу у којој данас живим и за коју су жртвовали своје животе.

Веома сам срећна, јер у мени тече крв њихова. Наследила сам њихову храброст, веру, поштење, понос, љубав и пожртвовање. Присуство њихово осећам у себи и око себе. Оставили су нам у наслеђе цркве, манастире, споменике, законике, предања, песме и славну историју. Они нас штите, дајући нам веру и снагу да у најтежим тренуцима наставимо даље. Када сам уплашена и узнемирена, увек се сетим тих добрих и храбрих људи и сећање на њих ме орасложди. Волим да увече седим покрај ватрице док ми деда прича о славним подвизима наших предака. Њихове особине, њихов карактер и достојанственост имамо и ми, у разним животним ситуацијама. Стефана Немању, Светог Саву, цара Душана, Карађорђа и човека из наших крајева Милоша Обреновића, неизбежно је поменути, јер су они своју слободу и свој живот посветили Србији.

И сада, у овом времену, после много година остало је нешто од њих, а то смо ми, њихови потомци. Они живе кроз нас и кроз своја дела која су нам оставили у наслеђе.

Марија Глишовић, VI₁

Знам да у мени тече крв предака мојих

Желим да сложим коцкице у својој глави, да саставим слике које као птице лете из једног у други крај, да покушам да кажем себи и другима ко сам.

У мени тече крв предака који су своје животе дали за слободна јутра. Свој понос и храброст моји прадедови су показали у многим бојевима и ратовима, и кад нису хтели да клекну и ставе руке у блато. Имали су доста идеала и вере. Та вера их је водила ка бољем, слободном животу, који их диже из пепела и крвљу покапане земље. Косово, као највећа српска рана, остала је незацељена.

Векови су прошли и проћи ће, али за наше претке, за нас, за наша покољења, остаје бол. И живеће сви српски јунаци, почевши од Милоша, Страхине, Лазара, Карађорђа ...

Дичим се нашим манастирима, црквама, нашим фрескама које осликавају свеце, чувајући наше душе да буду чисте, поносне и храбре. Ја знам да у мени тече крв српских јунака, ја сам сигуран да у мени живи понос, да кроз мене струји вера православља.

Свако звоно нас подсећа да над нашим народом мора да влада слога. Сваки његов звук покушава да нас стави под једну капу, капу српског народа. Свако мора да зна да поштује своје претке, да се поклони пред Студеницом, Грачаницом, да чува све задужбине Немањића, а то смо уствари ми, јер то је наш понос - наша крв.

"Ја имам светитеља за оца и деда,
ја имам светитеља за кума..."

Да, ја знам ко сам!

Марко Илић, VI₃

Нај историчар наше школе

Учешће на такмичењу је велика привилегија, али и велика одговорност, труд и рад, о чему ће нам нешто више рећи Никола Петровић који је ишао на републичко такмичење из историје у 2005. години.

1. Од када имаш интересовање за историју као науку?

Када сам у основној школи добио предмет познавање природе и друштва, заинтересовао сам се за област у којој се учи прошлост наших народа. Почеле су да ме занимају личности и догађаји који су утицали на историју.

2. Која је била твоја прва оцена из историје?

Веровали или не, моја прва оцена из историје била је тројка. Наравно, следећег часа сам је поправио на петицу.

3. Твој резултат из историје на општинском такмичењу било је прво место. Какви су утисци?

Тада сам први пут посетио село Таково, таковску школу, музеј посвећен Другом српском устанку и цркву брвнару, где је Милош Обреновић подигао Други српски устанак. Организација такмичења била је, по мом мишљењу, на највишем нивоу. Нисам веровао да ћу постићи такав успех.

4. Да ли си очекивао успех на регионалном такмичењу, у конкуренцији ученика из Ивањице, који су добри историчари?

Нисам се много надао, али сам имао вољу за победом. После урађеног теста, очекивао сам да ћу освојити неко просечно место.

5. Колико си се припремао за републичко такмичење?

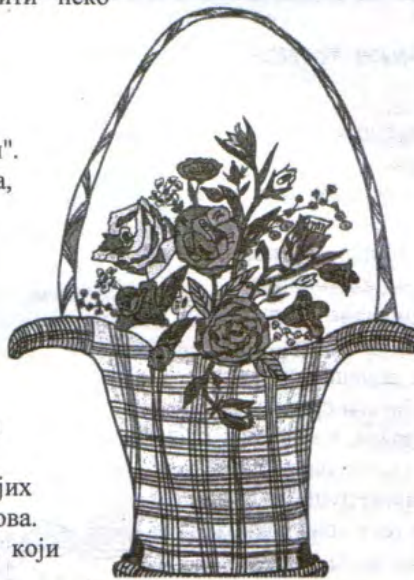
Највише сам обраћао пажњу на историјске датуме и "небитне ствари". Питања су била нејасно формулисана, а и дуг пут је утицао да не остварим бољи резултат. Све у свему, није битно победити, важно је учествовати на такмичењу таквог нивоа. Ипак, 15. место у Републици, међу 100 такмичара, није неуспех.

6. Да ли си имао подршку у свом раду и на такмичењима?

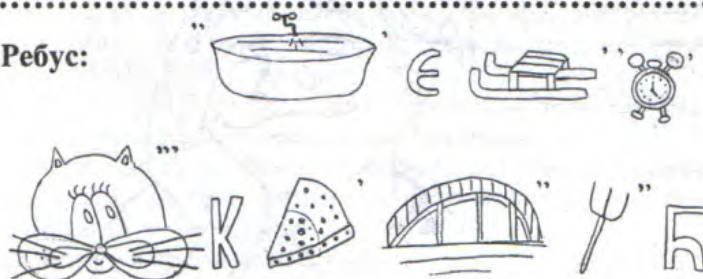
Имао сам подршку, пре свега, од својих родитеља, наставнице, али и од другова. Овом приликом захваљујем се свима који су ме подржавали.

Разговарала Славица Браковић, VIII₁

Мира Петровић, VI Вра.

Ребус:

Душица и Даница, V₂

Историја - такмичење

У суботу 12. III 2005. године малена, али историјским чињеницама добро поткована експедиција, кренула је на општинско такмичење из историје у Таково. У тешком и исцрпљујућем боју са годинама и историјским чињеницама, највише су се истакли Тамара Баралић, V разред – 2. место, Благота Рогановић, V разред – 3. место, Драгана Казаковић, VI разред – 2. место, Немања Радочић, VI разред – 3. место, Невена Топаловић, VIII разред – 3. место, а победу је "оверио" Никола Петровић освојивши 1. место на општинском и 2. на окружном, чиме је обезбедио учешће на републичком такмичењу у конкуренцији ученика VIII разреда.

Математика и физика - такмичење

Борбе са разломцима, бројевима и заградама одржавају се сваке године и називају се такмичења из математике. Ту се окупљају најбољи ђаци да покажу своје знање и способности. Они који сматрају да су им мозгови довољно натопљени знањем, пријављују се на школско такмичење. Само најбољи у тој борби пролазе даље на Општинско такмичење, на којем је наша школа освојила пет III места и то: Кристина Матијевић - IV₁, Јована Глишковић - IV₂, Марко Петровић - VI₂, Саша Петровић - V₂ и Стефан Тривковић - VIII₂. Ова три храбра момка чврсто су се држала својим двојкама за репове и озбиљно кренула у опсаду и освајање првог места на окружном такмичењу. Мора да су били прештрили своје оловке и презагрејали своје мозгове те је само Марко Петровић освојио IV место на окружном такмичењу. Надамо се да ће се наши ђаци следеће године мало охладити од киптућег знања и постићи боље резултате.

На општинском такмичењу из физике истакао се Александар Јовановић (Враћевшница) освојивши прво место.

Марко Петровић, VI₂

Куд плови овај брод . . .

И ове године ученици наше школе постигли су завидан пласман на такмичењу из техничког образовања. Најуспешнији међу њима био је Марко Ђоковић са моделом брода, који ће нас 28. маја представљати на републичком такмичењу у Крагујевцу.

Војкан: *Зашто си изабрао да направиш баш макету брода?*

Марко: Још као мали волео сам бродове. Они су ме одувек фасцинирали својом појавом, снагом и величином. Одувек сам се питао на ком принципу раде и како

функционишу. Дивно сам се енергији тих направа које су у стању да се супротставе моћној силини таласа огромних мора и океана. Због тога сам се одлучио да направим управо макету брода.

Војкан: *Како си дошао на идеју и да ли ти је неко у томе помогао?*

Марко: Идеја се родила после посете једном београдском бродоградилушту. Пажљиво сам посматрао те величанствене лепотане, а из разговора са људима на том градилушту, сазнао сам нешто више о њима. У изградњи макете помогао ми је друг Александар Вуловић који, такође, воли бродове и има богато искуство у такмичењима ове врсте, где је освајао прва места.

Војкан: *Да ли си и где тестирао брод?*

Марко: Наравно. Без тога не би било ничег. Пре него што је приказан комисији која је процењивала његову вредност, морао је да прође све врсте тестирања, како би се проверило да ли све функционише како треба. Тек када сам се уверио да је све на свом месту, могао сам мирно да идем на такмичење

Војкан: *Да ли ћеш и догодина ићи на оваква такмичења?*

Марко: Сигурно да ћу ићи, али ћу се онда окушати у прављењу макете из неке друге области, пошто сам овај изазов успешно савладао. Надам се да ћу следеће године направити још бољу макету од ове, мада сам веома задовољан овогодишњим радом. Мој мото је да човек увек треба да се труди да превазиђе себе.

Драги читаоци, надамо се да смо вас подстакли да направите неку своју макету брода, а до тада желимо вам срећну пловидбу морима знања и проналазаштва.

Војкан Радивојевић, VI₁

Техничко- такмичење

Ученици наше школе и ове године су успешно савладали борбу са таласима, откосима подивљале траве после многобројних киша, разним атомијумима и другим техничким чудима и чудовиштима. Из области бродоградње такмичио се Марко Ђоковић – VII₂ који је заузео I место и на општинском и на окружном такмичењу. Он се такмичио са макетом брода "Клермонт". Из области машинске технике такмичио се Војкан Радивојевић – VI₁ са моделом косачице и заузео I место на општинском и II место на окружном такмичењу. У области архитектуре и грађевинарства такмичио се Александар Илић -VII₂ са макетом "Атомијума" и на општинском такмичењу освојио III место. Ту су још и ђаци из Враћевшнице, од којих је Драгана Михаиловић освојила I место на општинском и окружном такмичењу; Драгана Бреберина I место на општинском и II место на окружном и Никола Марковић III место на општинском такмичењу.

Александар Илић, VII₂

Географија - такмичење

У истраживању небеских пространа, непознатих сазвезја и планета, брод са "географима" наше школе спустио се у школу на Руднику, где је одржано општинско такмичење из географије. Нашу посаду најбоље је презентовао Павле Маринковић – VII₁, који је освојио II место.

Павле Маринковић VII₁

Хемија - такмичење

У лепршању међу многобројним молекулама и атомима, јонским и ковалентним везама, најуспешнији су били Александар Јовановић – III место и Павле Маринковић – IV место на општинском такмичењу из хемије, обезбедивши са бројем поена учешће на окружном такмичењу. У налету база, киселина и соли на међуопштинском такмичењу, нашим ђацима је понестало катализатора, али су им се достојно супротставили.

II српски устанак

Устаничко Таково је мој крај

Гледам зелена пространства Таковоског краја. Стојим испод старог храста и у мислима се враћам много година уназад.

Замишљам мале српске куће чију су унутрашњост, уместо сијалица, обасјавала огњишта. Деца, која седе око њега, слушају причу која ће се препричавати покољењима. Да, то је 1815. и Други српски устанак. Под

Бојан Меријанић, V₁

старим храстом српство устало, Милошев барјак вијори у руци, док одлучно кличе: "Ево мене, а ето вам рата с Турцима!" Бљештав сјај подигнутих сабљи запарао је небо. Очи пуне муња хрле ка слободи. Чини ми се као да сада стојим међу њима. Поносна сам што сам поникла баш овде, у срцу Шумадије, што припадам покољењу ратника и јунака којима су слобода и понос свети и који су кроз бој створили једну нову српску државу. Погледала сам у небо. Задремале су сјајне звезде. Све је утихнуло. Ту и тамо чује се птица како прхне крилима и нестаје у даљини. Ослушнула сам поново и као да у откосима таковоске траве чујем звекет сабљи. Схватила сам, то свака

њена влат пише историју овог краја.

У тренутку ме преплавише таласи среће. Потрчала бих као без душе у те зелене ширине, загрлила потоке и брда, срећна што је јунаштво наших предака заувек исписало речи: "Слободна домовина у срцима свих нас".

Јања Јосифовић, VI₁

Други српски устанак

Приближава се још једна годишњица од подизања Другог српског устанка. Свака школа и културна установа обележиће, традиционално, овај датум, а ја се, са својим мислима, полако враћам у то време.

Питам се, колико је народу било "догорело до ноката", када су храбро кренули у борбу против бројнијег непријатеља? Али вера у победу и боље сутра, жеља да се избега из вековног ропства, давала је снагу и подстицала храбре Србе да истрају у својој намери. Било је, у то време, много храбрих и одважних, виђених људи и јунака, али трбао је човек који је у једној личности био и лукав, и храбар, и mudar, и понизан, и подмитљив...Изабраше Милоша. Знао је он како да се додвори Турцима, знао је да их удари тамо где их највише боли. Радио је за свој народ, за Србију, али и за себе. Волео је власт. Био је лукав, прек, напрасит. Иако неписмен, ипак је владао Србијом. Имао је ауторитет и начин како да приђе сваком човеку, ако му је до њега стало. Своју узречицу "Чиниш волико" често је користио да би тако убедио саговорника у оно што говори. А људи су му веровали и молили га да им баш он буде вођа и старешина. И сакупи он под свој барјак на стотине јунака, спремних да се боре за своју слободу. Није му било лако, знао је у шта се упушта, али назад се није могло. Његовом, већ историјском реченицом: "Ево мене, а ето вама рата с Турцима", почео је Други српски усранак. Иако је много живота изгубљено, много суза проливиено, Милош је успео у својој намери да уздигне Србију. И тада, пре 190 година, на Цвети, сви путеви су водили у Таково. То је био центар Шумадије. Тако и данас, сви путокази, из свих праваца, окренути су према Такову.

Борја Бојовић, V₁

Ускоро ће Цвети. Још једном ћу се код Грма и споменика помолити за душе својих предака који су настрадали да би нама било боље. Скоро два века је прошло од тада, а Србија никако да се смири. Питам се, само, када би Милош Велики неким случајем могао да оживи, да ли би нашао неки свој начин да поново помогне Србији?

Милена Вујовић, VII₂

Размишљајам о Милошу и Другом српском устанку

Подно је. Врео летњи дан. Стојим у Народном музеју дубоко загледана у "Таковски устанак", слику Паје Јовановића. У мислима се враћам много деценија уназад. Више нисам ту, већ у Такову заједно са Милошем, Мелентијем, Симом, Танаском... Губим осећај за реалност, за оно што је сада, и као кроз маглу почињу да се ређају слике, једна за другом, све живље и све упечатљивије.

Видим кнеза Милоша, обученог у турско одело са турбаном, како заједно са осталим Србима под хростом лужњаком, кличе да се Србија поново дигне на устанак. Изнад њихових глава, смртоносни одсјај сабљи уперен ка небу, поручује: "Србија се умирити неће!"

И док стојим тако у магновењу, дубоко загледана у ту предивну уметничку творевину испред себе, одједном се наћох у Црнући и као да зачух Милошев громогласни глас, док предаје војводски барјак Сими Паштрмцу, како кличе: "Ево мене, ето вама рата с Турцима..."

У сећање су ми навирале и све приче које сам каткад слушала од старијих, и оне почеше да се склапају, у мојој глави, као мозаик употпуњујући слику ове величанствене фигуре коју гледам испред себе.

Велики вођа, храбар ратник, лукав и способан преговарач Милош је имао највеће заслуге за ослобођење Србије од Турака. Одједном га видим у војводском оделу боје вишње са самур калпаком на глави, како у једном од својих конака седи поред ниске софре, на миндерлуку, са својим "совјетницима", прекрштених ногу, пуши чибук и пије кафу. Средњег раста, смеће косе, чврсте телесне грађе и округла румена лица, Милош је био човек који је уливао страх, али и поверење.

Видим кнегињу Љубицу, храбру и стамену жену, која по старом српском обичају, стоји поред мужа, за време јела, дворећи и њега и његове госте. Знала је да рукује оружјем и јахала је коња. Запамћена је по томе што је остала у земљи да дели судбину свог мужа и свог народа, упркос Милошевом инсистирању да се повуче према Црној Гори.

Гледајући у те силне српске јунаке из наше прошлости, видим Србе из Крагујевца, Пожаревца, Топчидера како свечано, пуцњавом из топова и уз звуке црквених звона дочекују кнеза, када им долази у посету. С разлогом овог нашег славног јунака прате епитети: "Милош Велики", "Отац Отчаштва" и "Ослободилац Србије".

Нечија рука на мом рамену прену ме и позва да кренемо. Био је то мој отац који је као и увек водио рачуна о времену, јер за мене време у том музеју је стало. Понета мишљу о нашим славним прецима и поносна што се могу назвати њиховим потомком могла сам остати ту ко зна колико.

Весна Тешић, V₃

И као што је давне 1904. године написао Марко Стојановић, који је о свом трешку подигао споменик двојници највећих вођа српске револуције: "Темељи наших кућа леже на темељу што га постави Ђорђе, и... кровови наших кућа стоје под кровом што га постави Милош".

Ана Вукашиновић, VI₁

Литерарци

Литерарна секција наше школе је мала, али вома добро организована. Уз неограничену помоћ наставника српског језика, чланови секције су увек на време обавештени о темама за конкурсе и добијају многе награде. О томе седоче и следећи линеарни успеси: Милена Вујовић, VII₂ освојила је треће место на конкурс "Милош Обреновић". Шест ученика VI разреда награђено је књигама од Кола српских сестара на конкурс са темом "Мајка". Бојана Петровић, VIII₁ освојила је четврто, а Даница Вучетић, V₂ треће место на конкурс "Уједињене боје душе" групе 484. Александра Маричић, VIII₂ на конкурс "Крв живот значи", освојила је прво, а на Интернационалном фестивалу хумора и сатире "Златна кацига", друго место. Спајањем маштовитости, идеја и вредног рада, ученици стварају дивне песме, приче и саставе који су вредни пажње. Нису потребне награде да би нас подстакле да пишемо, већ и пуно оптимизма и уметничког духа. Читање разних дела за нас је веома корисно, јер осећамо подршку писаца да и ми стварамо.

Да бисмо постали најбољи, потребно је пуно труда и још заинтересованих и талентованих чланова, који ће све више попуњавати круг наше секције.

Даница Вучетић, V₂

13. децји фестивал "Златно звонце 2005." НАША УЧЕНИЦА МЕЂУ ОСАМ НАЈБОЉИХ

Под покровитељством града Новог Сада, од 21. до 23. априла одржан је Децји фестивал "Златно звонце" на којем су учествовали млади ствараоци из области сликарства, музике и поезије. На конкурс "Поетске чаролије" пристигло је 870 радова ученика од I до VIII разреда из Србије, Републике Српске, Војводине и са Косова. Књижевници Перо Зубац и Душко Трифуновић, стручни жири, одабрали су 16 песама

(осам у млађој категорији – од I до IV разреда и осам у старијој – од V до VIII) међу којима је и "Ускршња чаролија" Виолете Јанковић, ученице V разреда школе у Враћевшници. Љубазни домаћини су је позвали (заједно са наставником српског језика као пратиоцем) да буде гост у Новом Саду и да на веома посећеној јавној приредби говори своје стихове.

Понели смо веома пријатне утиске из равне Војводине и добили позив да и следеће године конкуришемо. Ово је уједно и позив свима вама, младим песницима. Уколико имате склоности да пишете стихове, сачувајте их. Следећег пролећа поново ћемо конкурисати и одазвати се кад позвони "Златно звонце 2006."

Ускршња чаролија

На Ускрс гледам чаробну птицу
где раширених крила стаје
на златни облак, што обоји
бојама неба – плаво јаје.

На Ускрс спазим чудесну шуму
која велики хлад не даје,
одозго трава, жбуње и стабла,
а испод мало – зелено јаје.

На Ускрс видим раскошну башту,
цветови њени искрама сјаје,
а сва та раскошна боја, ено,
краси шарено јаје.

На Ускрс, наједном, све забруји
од раздрагане дечје игре,
јер тада птица, цвет и шума
украсе свако Ускршње јаје.

Виолета Јанковић, V разред (Враћевшница)

Невена Кнежевић, наставник српског језика

Српски језик – такмичење

У слалому између именица, глагола и придева и сурфовању по гласовним променама на општинском такмичењу из српског језика најбоље су се снашли од V разреда: Тамара Баралић – II место, Благота Рогановић – III место, Душица Петровић – III место и Даница Вучетић, Младен Михаиловић и Милош Лазаревић – IV место; од VI разреда ту су Ивана Јоцковић – I место, Јасминка Милошевић – II место, Немања Радјичић – III место и Тамара Јоксић – III место; од VII разреда најуспешнији су били Јасмина Илић и Душана Стефановић – I место и Милица Лукић – III место, а од осмака истакли су се Невена Топаловић – II место и Бојана Петровић – III место. Од поменутих слаломаша на окружном такмичењу образ су нам осветлале Јасмина Илић – II место и Душана Стефановић – III место.

Милица Лукић, VII₂

.....

Од ове године поново је, после дуге паузе, заживела манифестација "Песничке народа мог", на којој су се такмичили најбољи рецитатори нашег града. На том такмичењу на два, од прва три места, нашли су се наши ученици Никола Каловић и Маја Обрадовић, обезбедивши учешће на окружном такмичењу. С обзиром да нас је ове године такмичење мало изненадило, следеће године бићемо још спремнији.

Задовољни рецитатори

Глумци

"Кнез Милош у причама"

У програму обележавања 190 – годишњице Другог српског устанка и Дана општине, ученици три основне школе представили су се на сцени. С обзиром да су непосредно пред такмичење одржавана и друга надметања ученика, наши представници нису имали много времена за вежбе и пробе, и упркос тако кратком времену, наша школа имала је најбоље изведен сценски наступ. Представу је осмислио наш веома упоран наставник Радиша Јовановић, који је веровао да ћемо ми, заједничким снагама, успети да представу завршимо на време. Представа је одиграна у сали Дома Војске СЦГ, на скупу ученика који су били најбољи на школским такмичењима уприличеним поводом овог јубилеја. Било је треме и страха, али све се успешно завршило. На крају наступа ученици су се поклонили и тада је на њиховим лицима заблестао осмех пун поноса и среће због још једне победе наше школе. У публици се видело задовољство по аплаузу, који су наши ђаци добили на крају програма. Жири је истакао добар сценарио, са елементима традиционалног, који истиче и наше православно опредељење. "Деца су имала добру дикцију, а музика је била функционална", рекли су чланови жирија. На овом пројекту учествовао је велики број ученика наше школе, а најбољи појединци, по оцени жирија, били су Владимир Рашић у улози Милоша Обреновића и Стефан Булајић у улози Турчина, који су као награду добили бесплатно летовање. Захваљујући ученицима, који су учествовали и допринели победи, наша школа је на поклон добила пакет књига за школску библиотеку.

Ова представа је још једном доказала да наша школа има талентоване, одговорне и послушне ђаке као и упорне наставнике, који се труде да заједничким снагама прикажу нашу школу у најбољем светлу.

Катарина Царевих, VIII,

Негујемо традицију Светосавља

Дана 27. јануара 2005. године, као и увек до сада, у нашој школи одиграна је Светосавска приредба. Припремили су је наставници српског

језика и музичке културе, у сарадњи са ученицима, а уз подршку директора и наставничког колектива.

Ова приредба је била знатно другачија од досадашњих, наиме, учинили смо немогуће и вратили се у доба наших предака. Показали смо њихове обичаје, навике и начин живота. На сцени се могло видети прело, рађање нових љубави и весела игра девојака, чланица фолклорног ансамбла "Типопластика", а уједно ученица наше школе. Такође, могла се чути и дивна изворна песма и музика народа наших крајева која је употпунила догађаје на сцени.

Било је право уживање посматрати наше другове у улогама чобана и преља, сеоских момака и девојака који су се потрудили да осетимо дух старих времена, а о томе колико је приредба била успешна, сведоче огромни аплаузи публике и телевизија, која је дошла да све то забележи камерама.

Невена, Кристина и Бојана, VIII,

Пролећна страна

Ј у т р о у п р и р о д и

Јутро је. Све је мирно и тихо. Јутарња роса умила је зелене листове и велики шарени тепих. Сунце покушава да се пробије кроз расцветале крошње дрвећа. Чује се понеки цвркулт птица, који подсећа да је време за буђење.

Пољско цвеће стидљиво подиже своје главице и радује се сваком сунчевом зраку. Опојни мирис белих рада и љубичица осећа се на сваком кораку. Дрвеће поново показује своје нове раскошне хаљине. Док све ово посматрам, имам жељу да дохватим сваки цвет, свако дрво и шареног лептира. Време пролази и све се више и јаче чују звуци бубица, птица, пчела. Сви некуда журе и све је тако весело.

Раширио сам руке, потрчао и са сваком птицом, сваким цветом, лептиром и пчелом, радовао се расцветалом пролећу.

Филип Илић, III₂

Тамара Богдановић, II₃

Пчелица

Сваког јутра, сваког дана,
једна пчелица излази из стана.

Она ником не квари срећу,
јер се радује сунчаном пролећу.

Кад на ливади види цвет,
слети на њега да сакупи мед.
Онда се радосна врати у стан,
да сачека нови дан.

Горан Драговић, III₁

Кад пролеће дође

Стигло је пролеће. Виде се промене на сваком кораку. Трава покрива ливаду и мами децу да се по њој играју. Ливада је прошарана цветовима свих боја, који своје главице дижу према сунцу. На цветове слећу лептири и пчеле тражећи цветни прах. Понеко дрво се шепури и поноси расцветалим крошњама. Над ливадом се понекад надвију црни облаци, који брзо оду и сунце засија јачим сјајем.

Волим пролеће, а посебно његове боје, зеленило и опојне мирисе који се шире.

Наташа Милановић, II₁

Пролеће

Пролази још једна хладна зима. Све се буди и први знаци, да долази пролеће, су ту. Птице весело излећу и враћају се у своја гнезда. Гране полако навлаче своје зелене хаљине, само их поквари по нека пролећна киша. Трава се зелени, као да жури у сусрет лету када ће да процвета.

У селу се све пробудило и сви вредно раде у својим њивама и баштама. Деца весело истрчавају из својих кућа. Неко носи лопту, неко ролере, неко вози бицикл. Сви су пронашли своју игру и радују се лепшем времену.

У сусрет лету журим и ја. Волим топлину и сунчане дане. У мојој кући све је весело. Пролеће и лето, са сваким цветом, доносе радост и годинама улепшавају живот, лепим и сунчаним данима.

Бојан Недељковић, III разред Мајдан

Никола Стојковић, II₂

Волим те . . .

Има много лепих дечака, али мени се свиђа само један.

Добар је и брижан. Увек, кад прође поред мене, каже ми: "Ћао!" Када сам била на Копаонику, угледала сам га у дискотеци. Његове брижне очи су ме привлачиле. Гледао ме је целе вечери, док нисам отишла у собу. Када сам ушла у собу, била сам много срећна, јер сам видела најлепшег дечака на свету. Прошло је неколико срећних и лепих дана, али последњи је био тужан, јер смо се враћали кући. Ушли смо у аутобус. Тужно сам седела са мојом другарицом Мајом, али када сам се окренула, видела сам да моја симпатија седи иза мене. Сваки пут, кад бих се окренула, он би ми се насмешио.

Од када сам дошла са Копаоника, у њега сам заљубљена.

Ивана Поповић, IV₂

Љ у б а в

Љубав је нешто што неприметно дође када се најмање надамо, закуца на врата нашег срца, тихо, полако, а питамо се када оде и како.

Љубав је када се неко воли и поштује. Када та љубав нестане и оде из нашег срца, ми смо незадовољни и тужни. Љубав треба да буде обасјана дугиним бојама и да вечно зрачи нашим срцем. Љубав је јача од свих препрека, од свих зидова. Она руши све пред собом. Љубав жели да

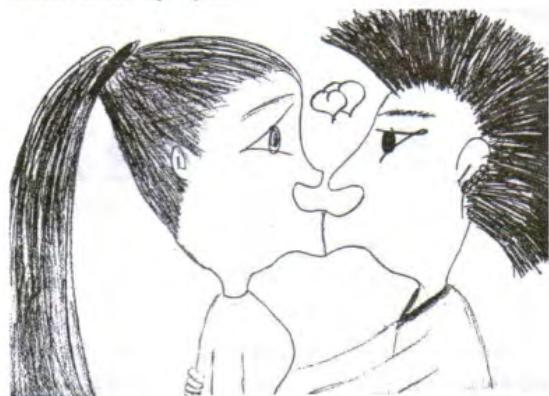
нас обасја звездама. Она се бори да отвори свако закључано срце. Жели да нам докаже да је љубав једина и права. Она се увек настани у нама и немамо мира због тога. Љубав оставља печат или ожилак у нашем срцу кога ћемо се увек сећати. Љубав се прелива нашим венама и живимо од ње.

Зато, боримо се за љубав, јер ћемо тако живети дуже и бићемо срећнији!

Ивана Јовичић, IV Мајдан

Шта је љубав?

Љубав је једно веома лепо и пријатно осећање. Сигурно и ти осећаш љубав према некоме или нечему: мами, тати, брату...

Бојана Ковачевић, VIII₂

Љубав ствара нераскидиве везе између људи. Љубав можемо осећати и према животињама, домовини, биљкама и предметима. Као млађа, волела сам животиње и ту љубав осећам и данас. Љубав осећам и према онима који су ме донели на свет. То су моји мама и тата. Како одрастам све више почињем да осећам љубав и према дечацима који ми се свиђају. Сви ти људи су ми у срцу и много их волим. Некад се љубав међу људима прекине и тада си тужан, јер то много боли. Љубав може и негативно да утиче на нас ђаке. Када се заљубимо, не учимо и не играмо се, али и то брзо прође.

Љубав је нешто најлепше. Да ње нема, на овом свету не би било никога.

Кристина Поњавић, IV₃

Тражим те

Не тражим ти живот цео,
тражим само један део.
Један минут живота,
један поглед твога ока.
За један откуцај срца те молим,
ма схватићеш да те волим!

Јована Живановић, IV₁

Ана Огњановић, V Враћевитица

Ђак првак

Моја школа

Све школе су лепе, али мени је најбоља и најлепша моја школа. Волим да идем у школу зато што у њој имам пуно другарица и другова. Имамо добру учитељицу која нас учи да пишемо, читамо, рачунамо, цртамо...

Моји омиљени предмети су српски језик и физичко. Волим када имамо физичко у сали. У њој се увек лепо играмо. Најомиљенија просторија ми је учионица. Често је украсимо нашим радовима.

Тужна сам суботом и недељом зато што не идем у школу. Једва чекам понедељак.

Ђак првак

Ја сам мало ђаче,
послушно прваче.
Знам да читам, пишем
и од тога више,
да сабирам, бројим
и да свашта бојим.
Много волим школу
и моје другаре.
Вредно учим слова,
у томе ми помаже
учитељица моја.
Ја јесам мала,
али њој хвала,
за све знање
што нам је дала.

Милица Машућ, I₃

попнем. Увек када одем код баке, ја обиђем своје дрво.

Под њим се увек поиграм. Испод њега покупим све суве
гране.

Омиљено дрво

Моје омиљено дрво је
бреза.

То дрво се налази у
дворишту моје баке. Оно је
високо и танко. Стабло је беле
боје. Гране су танке и на њима
се налазе многобројни ситни
лиштићи. Моје омиљено дрво
не цвета и нема плодове.
Његове гране су јако
савитљиве, па се на њега лако

Немања Станојевић, I₂

Милица Михаиловић, I₁

Ђорђе Марковић, I раз. Мајдан

Моја другарица

Имам доста другарица и све су ми драге
Једна од њих ми је најомиљенија, а то је Наталија.

Има дугу, смеђу косу и лепе зелене очи.
Лепо се дружимо, заједно идемо на одмор и
играмо се. Заједно
се враћамо из
школе. Често се
чујемо телефоном.

Њу сам
изабрала јер се у
свему лепо слаже-
мо.

Катарина
Живановић I₁

Анђела Божићевућ, I₃

Фудбалери освојили два турнира

У среду 26. јануара по пети пут је одржан, већ традиционални, Светосавски турнир у малом фудбалу. Екипа наше школе заузела је I место које јој ни претходних година није било страно. Још једном су својом квалитетном игром доказали да су најбољи.

Екипу наше школе чине: Марко Лазић, Милутин Јовановић, Милић Живковић, Ненад Стјепаић, Стефан Тривковић, Стефан Богићевић, Стефан Перић, Јовица Ликић, Немања Цветковић и Жељко Крстић.

Најбољим играчем овогодишњег Светосавског турнира проглашен је ученик VII разреда наше школе Ненад Стјепаић. На општинском школском такмичењу наши фудбалери су били ван конкуренције и још једном освојили I место. Најтежи меч је био против I основне школе. До пред крај меча губили су са 2:0, али су успели да изједначе и попеде их на пеналима. Пласирали су се на окружно такмичење у Чачку и освојили завидно II место. И поред лоших климатских услова показали су добру игру. Разговарали смо са Ненадом Стјепаићем:

мања Цветковић и Жељко Крстић.

Најбољим играчем овогодишњег Светосавског турнира проглашен је ученик VII разреда наше школе Ненад Стјепаић.

На општинском школском такмичењу наши фудбалери су били ван конкуренције и још једном освојили I место. Најтежи меч је био против I основне школе. До пред крај меча губили су са 2:0, али су успели да изједначе и попеде их на пеналима.

Пласирали су се на окружно такмичење у Чачку и освојили завидно II место. И поред лоших климатских услова показали су добру игру.

Разговарали смо са Ненадом Стјепаићем:

1. Да ли си задовољан целокупном игром свог тима?

Задовољан сам. Ми смо, ипак, освојили прво место на општинском турниру.

2. Да ли мислиш да добро функционишете као екипа?

Добро смо уиграни, сви смо чланови неког фудбалског тима, па је нормално и да добро функционишемо.

3. Да ли си задовољан успехом који сте постигли?

Што се тиче општинског такмичења, задовољан сам. Окружно такмичење је нешто друго. Освојили смо II место. Мислим да смо могли и боље да одиграмо. Следећи пут морамо бити први и нашој школи донети и тај пехар.

4. Која утакмица вам је била најтежа?

Ниједна утакмица није лака. Борили смо се максимално, али утакмица са екипом Ивањице била је најтежа. Они су нам уједно били и најтежи противници, мада нам је недостајала и подршка навијача. Да смо је имали, можда бисмо их и

Такмичење ОСИУРС-е

Ове школске године наши ученици учествовали су на свим такмичењима која су организована у програму ОСИУРС-е.

На такмичењима ван школе наступило је више од 160 ученика. Такмичили су се са својим вршњацима у кросу, одбојци, стони - тенису, кошарци, рукомету, малом фудбалу, стрељаштву и атлетици.

У малом фудбалу освојено је I место на општинском и II на окружном такмичењу, рукометаши су на општинском били II, а кошаркаши и стрелци III.

Најбољи појединци: крос: Јована Глишовић II место, Иван Нишовић II место и Марија Бановић III место;

стони тенис: Немања Цветковић II место;

стрељаштво: Милан Илић III место.

Посебно су се истакли својим талентом у више спортских дисциплина:

Невена Радивојевић, Слајана Ранковић, Катарина Миливојевић, Тања Галовић, Невена Топаловић, Катарина Стјепаић, Јелена Кукољ, Милена Стојковић; Милић Живковић, Марко Лазић, Ђорђе Милошевић, Јовица Ликић, Ненад Стјепаић, Стефан Богићевић, Стефан Тривковић и други.

Јасмина Илић, VII₁

победили, али следећи пут, сигуран сам да хоћемо!!!

5. Како се осећаш као најбољи играч Светосавског турнира и да ли си очекивао ту титулу?

Осећам се одлично, поносан сам на себе. Надао сам се, али нисам био сигуран да ћу то бити ја. Сигурно да ме је та титула подстакла за даљи рад и напредак у фудбалу.

Невена Топаловић, VIII₁

Занимације

H	P	R	E	S	I	D	E	E	R	E	H	T	A	G
O	P	M	E	A	O	C	O	N	V	E	R	S	E	R
S	I	L	R	F	H	Y	T	E	I	A	G	N	T	A
T	M	T	E	F	N	U	L	H	P	D	I	A	I	C
E	I	O	T	A	P	O	G	T	O	A	S	T	V	I
E	X	U	U	I	S	M	C	E	L	T	R	D	N	O
R	N	C	L	R	W	A	R	M	N	E	F	T	I	U
G	E	H	A	S	T	T	N	E	S	E	R	P	Y	S
E	P	C	S	S	E	A	L	T	L	O	R	N	C	S
M	O	I	E	L	M	V	K	A	D	G	A	O	D	U
B	K	U	I	I	N	I	I	U	R	P	N	R	U	C
R	G	M	A	E	V	D	C	S	M	E	A	I	H	S
A	S	B	Q	V	R	E	J	O	I	G	B	A	M	I
C	L	C	L	O	S	E	C	G	E	T	T	I	B	D
E	M	O	C	L	E	W	F	R	I	E	N	D	L	Y

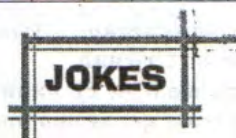
PARTY TIME

AFFAIR, AMIABLE, CHAT, CLOSE, COMPANY, CONFER, CONVERSE, CARDIAL, DATE, DINE, DISCUSS, EMBRACE, FRIENDLY, GAIETY, GATHER, GENEROUS, GENIAL, GRACIOUS, GREET, GUEST, HOST, HUG, INTRODUCE, INVITE, KISS, LIBERAL, LOVE, MINGLE, MIX, OPEN, PARTY, PLEASANT, PRESENT, PRESIDE, RECEIVE, REGARDS, SALUTE, SMILE, TIME, TOAST, TOUCH, VISIT, WARM, WELCOME

Who's white, has two eyes made of coal and can't move fast?

-The Snowman.

Why did the boy put on wet trousers?

-Because the tag said, "Wash and go!"

What did the road say to the bridge?

-You make me cross.

За матуранте

IN

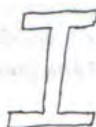
цветни дезени
балетанке
кратке сукње (хаљине)
сребрни накит

OUT

пруге
високе потпетице
дуге сукње (хаљине)
пластични накит

Маја и Наташа, VIII₃

P
E
B
Y
C

Ц = С

С = Р

Марко и Лазар Л., V₂

Огласи

Нуди се фудбалер Боле, ученик другог разреда основне школе. Не пијем алкохол, не пијем пиво, а од сокова волим све живо. Дајем голове сваких пет минута, зато је противничка страна љута. Најбоље играм кад је лопта бела, зато ме зову Боле Стрела.

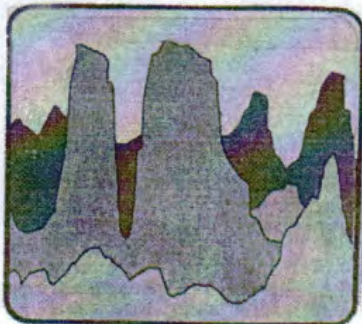
Борђе Недељковић II,
.....

Вредна, паметна, љубазна и фина учитељица Кристина. Учићу децу најбоље у школи, свако ће књигу и друштво да заволи. У целој школи неће бити боље учитељице, моји ђаци имаће све петице.

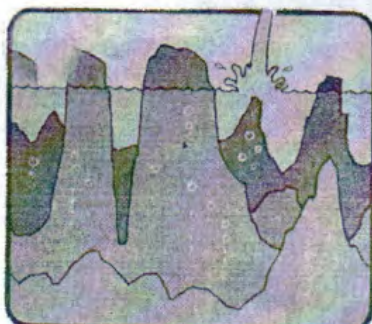
Кристина Маркељић II,

Занимације, али географске

Око седам десетина Земљине површине је покривено водом, а ипак, некада давно, мора нису ни постојала. Научници сматрају да је пре 3,500 милиона година Земља била врела и окружена облацима водене паре. Како се Земља хладила, тако се хладила и водена пара. И ви сте приметили како се водена пара на хладном прозорском окну претвара у капљице воде. Нешто слично се десило пари која је окруживала Земљу. Вода која је настала образовала је мора у удубљењима на Земљи.

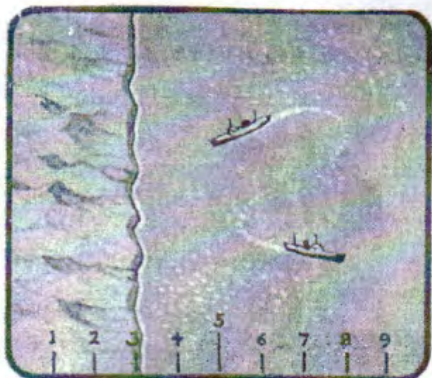
Кад би се источила сва вода из мора, површина Земље би изгледала овако. Планине би биле два пута више од Евереста.

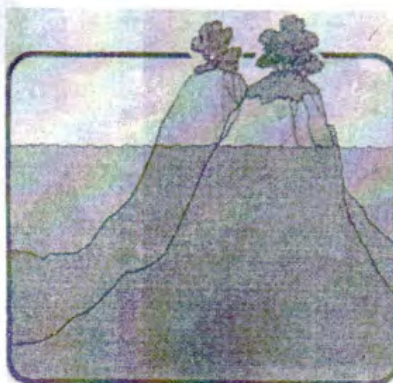
Замислите сада да сву воду сипате назад. Напунила би сва удубљења скоро до врха. Оно што је остало да вири изнад површине, ми зовемо копно.

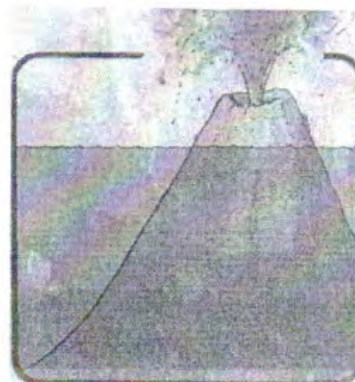
Ова карта показује велике океане света. Мора и океани су повезани и може се путовати од једног до другог, а да се не прелази преко копна.

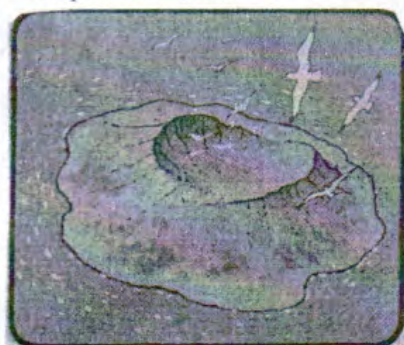
Замислите да можемо да распоредимо земљу тако да се копно налази са једне стране слике, а сва вода са друге стране. Тада би то изгледало овако. Слика показује колико је Земљине површине покривено водом.

Острва су врхови подводних планина или вулкана који вири изнад површине мора. Само од највиших планина настају острва.

Године 1963. нови вулкан се појавио у Атлантском океану близу Исланда. Вулкани на мору често ишчезну јер њихове врхове спере вода. Овај вулкан је још увек **видљив.**

Вулкан се охладио и настало је ново острво. Острво је добило име Сертси. Данас на њему има биљака и животиња и људи га посећују.

Нека острва настају од корала. Корал је чврста камена материја коју стварају сићушне морске животиње зване корални полипи. Ове животиње живе само у топлим морима.

Током више хиљада година корали се развију и образују велике спрудове или острва. Корални прстенови, звани атоли, понекад настају у близини потопљених вулкана. *Пано на тему море – V разред*

